

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnému **P.**, bývajúcemu v J. **o vymoženie 1.194,98 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 13 Er 253/2005, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 100/2013 takto

r o z h o d o l:

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e.**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a.**

Dovolanie **o d m i e t a.**

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta (ďalej len „exekučný súd“) poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na vymoženie sumy 1.194,98 eur s príslušenstvom v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na základe exekučného titulu, ktorým bola notárska zápisnica z X..

Exekučný súd uznesením z 18. decembra 2012 č. k. 13 Er 253/2005-30 exekúciu zastavil a rozhodol o náhrade trov exekúcie. Zastavenie exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou notárskej zápisnice byť exekučným titulom, keďže splnomocnenie, ktorým povinný ako dlžník dal advokátovi M. oprávnenie na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v jeho mene uznal jeho záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala

vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia resp. pre exekúciu na celý jeho majetok do výšky vzniknutej pohľadávky a príslušenstva, je neplatné.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 24. septembra 2013 sp. zn. 3 CoE 100/2013 zamietol návrh oprávnenej na prerušenie konania a uznesenie exekučného súdu potvrdil. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou, pričom konštatoval, že pri zastupovaní povinného pri spisovaní notárskej zápisnice došlo k zjavnému porušeniu zákona, pretože za povinnú osobu uznala záväzok osoba, ktorej záujmy sú v rozpore so záujmami zastupovaného povinného. Poukázal aj na to, že dohoda o plnomocenstve sa prieči dobrým mravom, keďže M. zastupoval oprávnenú aj vo väčšine exekučných konaní a že zmluva o úvere uzatvorená medzi oprávnenou a povinným bola vyhotovená formou predtlaču, rovnako ako v nej zakomponované plnomocenstvo, a teda povinný nemal možnosť prejavíť slobodnú vôľu pri výbere advokáta.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/ a f/ O. s. p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Povinný ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho

dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 233/2013, 6 CoE 118/2013; 6 ECdo 271/2013, 6 CoE 118/2013; 6 ECdo 314/2013, 6 CoE 141/2013; 6 ECdo 323/2013, 6 CoE 3/2014; 6 ECdo 49/2014, 6 CoE 23/2014; 1 ECdo 38/2014; 2 Cdo 10/2013; 2 ECdo 204/2014, 2 CoE 138/2014; 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013; 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013; 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014; 5 ECdo 100/2013; 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013; 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2015

JUDr. Ivan Machyniak, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková